

Forfatter: Sødring, Christopher Hansen

Titel: BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-09-20)

Citation: Sødring, Christopher Hansen: "BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-09-20)", i *En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring*, J. Frimodts, s. 42. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086735-000-shoot-L0020867350000014.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: *En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

(Fra C. Sødring.)
Paris, den 20. Septbr. 1866.

Kjære Børn!

Vi længes meget betydeligt efter Brev fra Eder. Nu er det i Morgen otte Dage, siden vi hørte fra Eder. Gaa bare ikke hen og bliv dovne! Husk, at selv den allerubetydeligste Linie hjemmefra — fra Eder, elskede Børn, er os ikke alene kjærkommen, men nødvendig som Luft og Vand. Derfor skriv, Børnlille! Lad Duen, som staar over dette Brev, være Eder en Paamindelse om hurtig Brevbefordring. Skynd Dig, Du min Due, til mit kjære Hjem og bring snart Svar tilbage!

Siden mit sidste Brev til Eder have vi set en Del. Først og fremmest maa jeg nævne Comédie Française, som er og bliver det Theater, vi foretrække for alle andre. Forleden saa vi »Lærde Damer« og »Barberen«. Bressant spillede Greven i s. 43 »Barberen« — udmærket. Han minder levende om Michael Wiehe. Jeg beundrer Udførelsen paa Théâtre Français, det er saa skjønt, hvad man ser dér, og saa er Scenearrangementet saa ganske fortræffeligt. I »Lærde Damer« (»femmes savantes« — Molière) spillede jo, som I véd, Moder sidste Vinter — Belise nemlig. Det morede os begge at se, at man her i det Hele taget havde samme Udførelsesmethode og Opfatning som hjemme hos os af dette udmærkede Stykke, der til Skam for vort Publicum ikke stod sig. Efter min Mening overgik Moder langt den Dame, der her spillede Belise. Hun her var ganske morsom, men grel og — efter min ringe Mening — for skarp og kantet.

Det er en sand Nydelse at høre Fransk fra Théâtre Français' Scene. Uagtet jeg jo er en Stymper i Sproget, saa forstaar jeg dog meget godt dette Sprog fra denne udmærkede Scene, hvor alle Skuespillere og do. - inder saa kjærligt kæle for Kunsten og for Sproget.

Beaumarchais' »Barber« blev i det Hele mageløst udført. Navnlig var Figaro — Got — og Greven uovertræffelige, og Rosina havde en udmærket talentfuld Fremstillerinde (Md. Lafontaine). —

I Gaar var vi i Panthéon ved Rousseaus og Voltaires Gravsteder. De ligge i Hvælvingerne under Panthéon i massive Granitkister. Moder havde nær opgivet Ævret, da hun sidenefter maatte fra Hvælvingerne stige højt op i Kuppelen, men dér nød vi et skjønt Syn udover Paris. — Palais Luxembourg besaa s. 44vi dernæst. En henrivende Have med Masser af legende Børn — ja, legende Arbejdere. Efter fem Timers stadige Væren paa Færde stavrede vi hjem med Værk i Bentøjlet. Saa kom Dr. Poulsen, og vi spiste til Middag sammen i en Restauration — gik saa paa en Café af Kæmpestørrelse, drev omkring paa Boulevarden indtil Kl. 10. Nu maatte vi i Seng, thi vi kunde knap staa paa Benene af Træthed. —

Ak, mine elskede Børn, hvor ofte ønske vi ikke, at I vare her! Denne By er ubeskrivelig interessant. Alt bærer Præg af Skjønhed, Pragt og Overflod, men her findes vel ogsaa en tilsvarende Elendighed.

I Dag have vi været 2den Gang i Louvre og set en Venus, som er Deilighedernes Deilighed. Poulsen var med os, og vi nød tilsammen den Fryd at fortabe os i Antikkerne og i Malerier af Tizian, Rubens, Leonardo da Vinci m. fl., kort Herligheder, som ellers aldrig sés.

Vi ere altsaa, som I se, paa Farten og raske! Dersom det kan interessere Hans, Adolph eller andre, saa maa I gerne læse mine Breve for dem. — Hils Holmblad, Poulsen paa Vandværket, alle hjemme paa Fabrikken fra mig.

Jeg kysser Eder, kjære elskede Børn! Meta, skriv os til! Lev vel, I elskede!

. .Eders hengivne Fader
Christopher Sødring.